

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2T/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010214
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Toma
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6415010214.6

Rozhodnutie

Okresný súd v Žiari nad Hronom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Tomu a prísediacich Antona Hubača a Marty Olajcovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.6.2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. U., nar. X.X.XXXX v D., trvale bytom D., nezamestnaný, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

je v i n n ý, ž e

po spoločnej predchádzajúcej dohode dňa 15.11.2014 asi o 00:50 hod. začali spolu s obvineným T. R. búchať na vchodové dvere rodinného domu na adrese X. XXX/X T. Ž.Z. Q. F., pričom keď ich majiteľ domu H. D., nar. XX.XX.XXXX, odmietol pustiť dnu, tak doposiaľ nezisteným spôsobom vyrazili dvere domu a napriek jeho nesúhlasu vošli dnu, pričom obvinený T. R. mu jednou rukou vykrútil ruku za chrbát a druhou mu odzadu chytil krk tak, že mu hlavu tlačil smerom k zemi a takto ho odtlačil až do spálne domu, kde ho sotil na posteľ a rukou ho pridržiaval za krk, aby sa nepohol a zatiaľ obžalovaný H. U. prehľadával dom s tým, že od H. D. žiadali peniaze, no asi o 01:15 hod. ich vyrušila privolaná hliadka polície a zadržala, pričom konaním obžalovaného nedošlo k takým zraneniam poškodeného, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie a ani nedošlo k odcudzeniu žiadnych vecí,

t e d a

spoločným konaním proti inému požil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchal na chránenej osobe - vyššieho veku,

spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného, čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

t ý m s p á c h a l

zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona č. 300/2005 Z. z.,

prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona č. 300/2005 Z. z.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 5 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.) Tr. zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Žiari nad Hronom podal dňa 25.03.2015 obžalobu na obvineného H. U. pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona. Vec napadla na Okresný súd v Žiari nad Hronom pod. sp. zn. 2T 64/2015.

Okresný prokurátor v Žiari nad Hronom podal dňa 25. 3. 2015 návrh na schválenie dohody o vine a treste, v trestnej veci obvineného T. R., pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona a iné Vec napadla na Okresný súd v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 2T 64/2015.

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hornom z 15.4.2015 sp. zn. 2T 64/2015 bola podľa § 334 ods. 4 Tr. poriadku schválená dohoda o vine a treste, pričom obvinený T. R. bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona a prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe že:

po spoločnej predchádzajúcej dohode dňa 15.11.2014 asi o 00:50 hod. začali spolu s obvineným H. U. búchať na vchodové dvere rodinného domu na adrese X. XXX/X T. Ž. Q. F., pričom keď ich majiteľ domu H. D., nar. XX.XX.XXXX, odmietol pustiť dnu, tak doposiaľ nezisteným spôsobom vyrazili dvere domu a napriek jeho nesúhlasu vošli dnu, pričom obvinený T. R. mu jednou rukou vykrútil ruku za chrbát a druhou mu odzadu chytil krk tak, že mu hlavu tlačil smerom k zemi a takto ho odtlačil až do spálne domu, kde ho sotil na posteľ a rukou ho pridržiaval za krk, aby sa nepohol a zatiaľ obvinený H. U. prehľadával dom s tým, že od H. D. žiadali peniaze, no asi o 01:15 hod. ich vyrušila privolaná hliadka polície a zadržala, pričom konaním obvinených nedošlo k takým zraneniam poškodeného, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie a ani nedošlo k odcudzeniu žiadnych vecí,

bol odsúdený podľa 188 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 4 Tr. zákona, § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky, 8 (osem) mesiacov, pre jeho výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 15.4.2015 sp. zn. 2T 64/2015 bolo podľa § 21 ods. 1 Tr. poriadku konanie proti obžalovanému H. U. vylúčené zo spoločného konania. Vec napadla na Okresný súd v Žiari nad Hronom pod novou spisovou značkou 2T 79/2015.

Na hlavných pojednaniach bolo vykonané dokazovanie dňa 5.8.2015 výsluchom obžalovaného H. U., výsluchom poškodeného H. D., dňa 2.9.2015 výsluchom svedkov T. R., nstržm. U.. T. Y., nstržm. Z.. Z. H.Č., dňa 18.5.2016 výsluchom svedka W. E., prečítaním podľa § 269 Tr. poriadku listinných dôkazov, prečítaním podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku znaleckého posudku, oboznámením sa s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 40/99, 4T 6/02, dňa 22.6.2016 oboznámením sa s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 59/01, Okresného súdu Žiar nad Hornom sp. zn. 2T 82/13, sp. zn. 2T 246/13.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázaný skutkový stav, tak ako jej to uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný H. U. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1, 2, 5, 8 Tr. poriadku uviedol „som nevinný, čo sa týka lúpeže“. Na svoju obranu ďalej uviedol, že kritického dňa sa vrátil z týždňovky z Bratislavy do Žiaru nad Hronom. Bol si nakúpiť jedlo. Bolo to vo večierke. Tiež si kúpil topánky. Potom sa vrátil domov, v čase asi o 21.30 hod. Ešte pred príchodom domov nakúpil nejaké sladkosti, ktoré zanesol deťom k bývalej svokre. Po príchode domov pozval svedka R. na pivo. Prisľúbil ešte bývalej švagrinej, že jej zakúpi jedlo v Tescu v Žiari nad Hronom. Bolo okolo 21.30 hod. takže do Tesca neprišli, hoci mal taký úmysel. Ešte uvažoval o večierke, kde však majú iba bagety, preto išli na pivo do Nonstopky. V tom čase bolo 22. až 22.30 hod. Ešte predtým vo večierke si kúpili so svedkom R. po 2 pivá, v Nonstopke si dali taktiež po 2 pivá. Kúpil si cigarety. Ostali mu

ešte nejaké peniaze, tak si išiel zahrať „stroje“. Na hracom automate minul 16 až 17 eur. Stretol tam sesternicu, ktorá kúpila pivo aj jemu aj svedkovi R.. Posedeli tam ešte nejaký čas. Rozhodli sa, že si cestou dajú niekde ešte pizzu, pôjdu do bistra pri Tesco, kde si posedia a potom pôjdu domov. Po odchode z Nonstopky povedal svedkovi R., že by mali urobiť nejaké peniaze, niečo vykradnúť. Chystali sa vykradnúť holičstvo, nakoniec od toho upustili. Svedok R. sa opýtal, či pozná poškodeného, sám mu povedal, že áno. Svedok R. bol u neho so svojim kamarátom. Svedok R. sa ho jednoducho pýtal, či by s ním nešiel, sám súhlasil. Sám navrhol svedkovi R., že by mohli ísť poškodeného vykradnúť. Sám však nevedel v tom čase, kde poškodený býval, hoci ho poznal už 4 roky. Svedok R. mu ukázal miesto kde poškodený býva, spolu išli do rodinnému domu. Sám svedkovi R. i sústavne opakoval, aby nepoužíval žiadne násilie, aby nepoužíval ani výhrážné slová. Sám uvádzal svedkovi R., že je kriminálnik, že vie aká je potom trestná sadzba. Svedok R. bol prvotrestaný, ten sa ešte nevyznal v týchto veciach. Svedkovi R. počas cesty k rodinnému domu poškodeného toto uvádzal. Vošli cez bráničku, ktorá bola pootvorená, nebola vôbec zamknutá. Tam prišiel k vchodovým dverám, zaklopal na dvere, poškodený sa ozval, že kto to je. Sám poškodenému pripomenul, že spolu pijávali, zabávali sa, chodili tancovať, či si ho nepamätá, že ho proste prišiel pozrieť. Poškodený mu cez dvere kričal, aby odišli preč, že zavolá políciu. Spolu so svedkom R. si zapálili cigarety, išli do šopy, ktorá je oproti rodinného domu poškodeného. Svedok R. mal lampášik, ktorým svietil, hľadali vhodný predmet, ktorým by sa pokúsili vypáčiť vchodové dvere na rodinnom dome poškodeného. Svedok R. našiel „železo čo malo špic“. Znova prišli ku vchodovým dverám rodinného domu poškodeného, svedok R. skúšal dvere otvoriť cez fabku, sám mu pritom svietil, nedarilo sa mu to, tak sa vymenili, dvere sa pokúšal otvoriť sám. Tiež sa mu to nedarilo, sám znova klopal na dvere, uvádzal poškodenému, že je jeho kamarát, či si ho nepamätá. Spolu tancovali u Beňa „a jedno z druhým“. Poškodený sústavne kričal, že keď neodídu zavolá políciu. Sám povedal svedkovi R., že pokúsia sa otvoriť okno, svedok R. mu dal stojku, na ktorú vyšiel, žiadne okno však nenašli otvorené, na jednom z okien bola prasklina. Znovu išiel do šopy, následne pristúpil k vchodovým dverám rodinného domu poškodeného, znova povedal svedkovi R., že keď sa dostanú dnu, nesmie použiť žiadne násilie, nesmie sa vyhrážať. Buchol plec om do dverí, vošiel do vnútra rodinného domu poškodeného, poškodený stál pri sklenených dverách. Poškodený začal kričať, že sú teroristi, kričal políciu. Sám pristúpil k poškodenému, povedal mu, že nie sú teroristi, či ho nepozná, aby sa na neho jednoducho pozrel. Uvádzal poškodenému, že ho neprišli okradnúť, len si prišli vypiť. Poškodený sa ukludnil, povedal, že má si prísť ráno vypiť, že on ide spať, na to povedal po rómsky, aby poškodeného zahovoril, sám ušiel do zadnej izby, ktorá je na konci domu, tam prezrel skriňu, potom pozeral šuflík, ktorý bol vedľa manželskej postele, nenašiel nič. Potom išiel do strednej izby, lebo počul kričať policajta, ako kričí „polícia“. Na to videl, ako spredu pristúpil svedok R., videl policajta, ako mieril, stihol ešte povedať svedkovi R., aby povedal, že tam neprišli kradnúť, aby sa nedoznával ani ku krádeži. Sám si bol vedomý, že v tom čase bol krátko doma, po prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu, že by prišiel o robotu a išiel by do väzby. Policajti, keď prišli ku nim sa pýtali, čo tam hľadajú, sám odpovedal, že prišli poškodeného pozrieť, že poškodený je kamarát, ktorého pozná 4 roky. Uvádzal ďalej, že prišli si k poškodenému vypiť. Následne ich spýtali a boli umiestnení do celého policajného zaistenia. Na otázky prokurátora uviedol, že predtým u poškodeného nebol. Potvrdil, že v kritickom čase pracoval v Bratislave v stavebníctve, jeho príjem činil 5,50 eur/hodinu. Sám mal v kritickom čase vypité asi 4 pivá. Keď išiel von z domu so svedkom R., tak mal pri sebe 25 eur. Sám vedel o poškodenom, že sa chodí v piatok a v sobotu zabávať, uvedomil si, že návšteva u poškodeného v kritickom čase nebola v poriadku. Sám vymyslel, že pôjdu za poškodeným. Keď klopal na dvere, poškodený kričal, aby odišli, že zavolá políciu. Sám predpokladal, že poškodený bude mať doma nejaké finančné prostriedky. Keď vyvalil vchodové dvere, poškodený kričal, že sú teroristi, následne kričal políciu. Sám bol v zadnej miestnosti, svedok R. bol po celý čas vpredu na chodbe. Neskôr keď policajt zakričal políciu, tak svedok R. pristúpil v zadnej miestnosti ku nemu. Dohoda so svedkom R. bola taká, že poškodenému ukradnú peniaze. Sám upozorňoval svedka R., aby to bolo bez násilia. Sám vie, že poškodený mal v kritickom čase strach. Zdôraznil, že sám poškodeného má svojim spôsobom rád. Sám prežil s poškodeným veľa vecí, nešiel ku nemu preto, aby sa obohacoval. Po príchode policajtov, poškodený vstal z postele a išiel k policajtom. Na otázky obhajoby uviedol, že so svedkom R. sa dohodli, že idú kradnúť. Sám viackrát upozornil svedka R., aby nepoužili žiadne násilie, ani vyhrážanie. Sám dvakrát upozorňoval svedka R., aby nepoužil násilie a vyhrážky. Prvýkrát keď išli k domu poškodeného a druhý krát keď boli pred domom poškodeného. Sám nevidel žiadne násilie svedka R. na poškodeného. Sám nemal možnosť vidieť, či svedok R. použil násilie, alebo hrozbu násilia voči poškodenému, sám žiadne násilie voči poškodenému nepoužil. Sám sa poškodenému ani nevyhrážal. Na otázky súdu uviedol, že uvedomuje si chybu, že nemal dvere vylomiť, sám však nešiel do domu poškodeného s úmyslom tomuto ublížiť. Po príchode do domu vošiel do predsiene a následne do zadnej izby. V tom čase svedok R. a poškodený boli na chodbe, stáli pri

sklených dverách. V zadnej izbe svetlo nezapálil. V rodinnom dome poškodeného do príchodu polície boli 5 až 6 minút. Počas pobytu v zadnej izbe nepočul rozhovor svedka R. s poškodeným. Počas pobytu v zadnej izbe videl na svedka R. a poškodeného. Oni mohli taktiež vidieť, ako sa sám pohybuje po zadnej izbe.

Poškodený H. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že kritického dňa bol v krčme do 22.00 hod., potom išiel domov spať. Bráničku nezamkol, vchodové dvere domu zamkol. Potom zaspal. Zobudil sa na klopanie na vchodové dvere. Bolo 01:00 hod. Počul z vonka, že chce piť, že chce 2 dc. vína. Potom obžalovaný kladivom vypáčil vchodové dvere, ktoré vzal z jeho garáže. Obžalovaný mal komplica. Sám potom sedel, svedok R. ho držal, držal ho za rameno. Sám sedel v tom čase v izbe, v ktorej bývala predtým jeho matka. Sám sa dostal do tejto izby dobrovoľne. Obžalovaný zatiaľ pozeral skrine. Nič po ňom nechceli, asi boli smädní. Podľa neho svedok R., ktorý ho mohol poznať z reštaurácie Beňo, poradil obžalovanému, aby prišli pre peniaze. Potom prišli policajti. Potvrdil, že ešte keď boli obžalovaný a svedok R. pred vchodovými dverami, tak kričal na nich „chodte preč volám policajtov“. Povedal to dvakrát. Vtedy neuposlúchli, vošiel do izby, počul škrabot. Policajti prišli o 5 minút. Neschoval za policajtov po ich príchode. Na priamu otázku prokurátora prečo uvádzal v prípravnom konaní, že po príchode policajtov sa za nich schoval, uviedol, že „kde sa ja budem schovávať“. Nezdalo sa mu normálne, že v takomto čase mal návštevu. Sám mal obavu, keď sa mu pokúšali dostať do domu, sám sa však nebál. Sám kričal polícia, len ako výstrahu, aby odišli preč. Obžalovaný a svedok R. sa mu nevyrážali. Obžalovaný a svedok R. okrem vína chceli ešte peniaze. Obžalovaný a svedok R. u neho nič nepili. V minulosti ho nikto nikdy neokradol o väčšiu sumu peňazí. Na otázky obhajoby uviedol, že obžalovaný voči nemu násilie nepoužil. Sám nepočul rozhovor obžalovaného so svedkom R.. Podľa neho, keby bol naliat obžalovanému a svedkovi R., 10 dcl. vína, dal nejakých 10 eur, tak by boli odišli preč. Na otázky obžalovaného uviedol, že svedok R. ho držal za plece pokiaľ obžalovaný chodil po ďalšej izbe, chodil po skriniach, perinách. Pri vyvalení vchodových dvier sám nespadol. Na otázky súdu uviedol, že obžalovaný predtým u neho na návšteve nebol. Potvrdil, že v minulosti mu boli odcudzené pri krádeži v jeho rodinnom dome peniaze. Bolo to asi pred 4 rokmi. Potvrdil, že v kritickom čase bol ešte trochu pod vplyvom alkoholu. Sám v chodbe svetlo nezapálil. Do izby kde bol so svedkom R. sa dostal priamo z chodby. Obžalovaný v tom čase išiel rovno po chodbe do ďalšej izby. V tom čase mal doma 550 eur. Na otázky obžalovaného uviedol, že sedel na gauči v tej istej izbe kde sa pohyboval obžalovaný. Na otázky súdu uviedol, že sám videl obžalovaného, ako prehľadáva skrine, videl ho na vzdialenosť 2 metre. Obžalovaný hľadal peniaze v tej izbe kde svetlo nesvietilo. Svetlo svietilo na chodbe. Na otázky obhajoby uviedol, že nachádzal sa v tej istej izbe, ako bol obžalovaný. V tej izbe bol ešte svedok R., držalo ho za plece.

Svedok T. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pred kritickým časom sa živil murárskymi fuškami. Mesačne takto zarobil 200-250 eur. Kritického dňa išli s obžalovaným na pivo do Nonstopu, vypili zo dve pívá, obžalovaný hral automaty. Sám si nepamätal koľko mal so sebou finančných prostriedkov. Obžalovaný mohol mať 20-30 eur so sebou. Z Nonstopky odišli o pol noci, alebo o 01:00 hod. v noci, nevedel presne uviesť. Obžalovaný sa ho pýtal, či „nejdeme tam dole do toho rodinného domu“. Mali tam ísť kradnúť. Keď spozoroval konkrétny rodinný dom, tak poškodeného poznal z videnia. Bol to nápad obžalovaného, tam ísť. Dom je oplotený, má bráničku, ktorá bola otvorená, klopanie na dvere, poškodený sa cez dvere prihovárал, poškodený im hovoril, aby odišli. Sám chcel odísť, dvere vykopol obžalovaný. Poškodený bol pri vchodových dverách, spadol. Potom sa poškodený sám postavil. Pamätal si, že poškodený ešte z poza dverí kričal, aby išli preč, aby mu dali pokoj. Po vjdení do domu vošli do chodby, obžalovaný vošiel do izby, do tej izby vošli nakoniec všetci traja. Poškodený sa na neho zaháňal, tak mu chytil ruku. Poškodený išiel do izby dobrovoľne. Potvrdil, že poškodeného troška posotil, aby išiel pred ním do izby, v izbe poškodeného nesotil na posteľ. Poškodeného potom na posteli nepridržal. Po celý čas boli všetci traja v jednej miestnosti. Obžalovaný sa z tej izby nepohol, stále boli v jednej izbe. Potvrdil, že poškodený v izbe vykrikoval, že sú teroristi. Ubehlo 5 minút, potom prišla polícia. Obžalovaný bol pár metrov od neho, mal ho stále na očiach. Potvrdil, že poškodeného chytil za ruku, odtlačil do spálne a posadil na posteľ. Potvrdil, že od poškodeného pýtali peniaze. Nepamätal si, čo povedali poškodenému, ako dôvod, že vošli do jeho rodinného domu. Zdôraznil, že poškodeného nikdy predtým neokradol. Sám videl, kde býva poškodený. Obžalovaný sa ho pýtal, kde tento býva. Obžalovaný tiež asi vedel kde býva poškodený, keď spolu pijávali. Potvrdil, že obžalovaný cestou k rodinnému domu poškodeného uvádzal, aby nepoužil násilie, prečo to hovoril, nevedel uviesť. Potvrdil, že pred vlámaním sa do rodinného domu poškodeného išli do šopy hľadať niečo vhodné na vypáčenie dvier, pokúšali sa dvere vypáčiť, nešlo im to však. Neboli pozerať okná, ktorými by sa dostali do domu poškodeného. V

rodinnom dome poškodeného obžalovaný mu nič nepovedal po rómsky. Skrine a šuplíky prehľadával obžalovaný. Zdôraznil, že sám s poškodeným bol v spálni, obžalovaný tam prehľadával skrinky. Svetlo svietilo na chodbičke. Na otázky obhajoby uviedol, že obžalovaný povedal, že ideme tam kradnúť, skončilo sa to tým, že po vylomení dvier, použil sám násilie voči poškodenému tým, že ho chytil rukou. Obžalovaný mu povedal, aby poškodeného neudrel, „alebo niečo také“. Keď obžalovaný vyvalil dvere, tak poškodený padol, potom sa postavil. Sám poškodeného iba odstrčil plecom a potom keď sa na neho poškodený zaháňal rukou, tak mu túto chytil. Obžalovaný nepoužíval násilie voči poškodenému. Na otázky obžalovaného uviedol, že keď spadol poškodený, tak sa zdvihol následne sám. Sám obžalovaný musel vidieť, ako spadol poškodený, keďže predtým vyrazil jeho vchodové dvere. Zdôraznil, že bol v zadnej izbe, kde bol aj obžalovaný spolu s poškodeným sedel s poškodeným na posteli, resp. gauči. Na otázky súdu uviedol, že v krčme minul zo 10 eur. Obžalovaný mohol minúť 20-30 eur. Bol to nápad obžalovaného ísť do rodinného domu poškodeného, chceli tam ísť kradnúť. Počas pobytu v dome, do príchodu polície, boli v takom postavení, že každý videl na každého. Keď prichádzali policajti, tak sa poškodený pravdepodobne rozbehol k nim. Bol to nápad obžalovaného prehľadávať skrine, sám nehovoril čo v nich hľadal. Obžalovaný hľadal pravdepodobne peniaze.

Svedok nstržm. Bc. T. Y. príslušník OO PZ Žiar nad Hronom na hlavnom pojednávaní uviedol, že bolo im oznámené cez operačné stredisko, že v rodinnom dome poškodeného došlo k prepadnutiu. Išli na miesto, bránka bola pootvorená, pred vchodom do rodinného domu boli koberčeky, ktoré boli porozhadzované. Vchodové dvere do domu boli pootvorené. Vošli preto do domu s tým, že cez chodbu prešli do ďalšej chodby a následne v izbe videli 3 postavy. Boli to obžalovaný, svedok R. a poškodený. Poškodený povedal „berte ich, berte ich“, prešiel za nich, následne ďalšie osoby vyzvali, aby preukázali svoju totožnosť, čo na mieste nevedeli preukázať. Obidvaja boli zaistení, bola vykonaná bezpečnostná prehliadka, potom boli eskortovaní. Na otázky prokurátora uviedol, že za vchodovými dverami bola chodbička, potom sa išlo do ďalšej chodby, vľavo bola kuchyňa, z ktorej sa išlo do prechodnej izby, potom späť vpravo na chodbe boli dvojce dverí, prvé dvere boli malá izba, druhé dvere kúpeľňa spojená s WC. Oproti chodbe bola izba, ktorá slúžila pravdepodobne, ako spáľňa. Tam sa zdržiavali všetci traja. V dome sa svietilo pravdepodobne v druhej chodbe. Nebol si tým jednoznačne istý. Poškodený sa postavil za nich a povedal „aby sme ich zobrali“. Pýtali sa obžalovaného a svedka R., čo tam robili, obidvaja zhodne uvádzali, že si prišli vypiť. Nevideli však žiadny alkohol, poháre. Všetci traja stáli v spálni, pri otvorených dverách skriň. Pravdepodobne ich museli vidieť prichádzať, pretože zastavili pred domom, sami presne nevedeli, do ktorého domu majú ísť. Odkiaľ prichádzali, je okno rovno do ulice. Z rodinného domu poškodeného nepresvitalo žiadne svetlo. Všetci traja boli v izbe, kde sú okná rovno do ulice. Okná nie sú plastové, podľa neho ich museli preto vidieť aj počuť. Majáky na služobnom vozidle nemali spustené. Na otázky súdu uvádzal, že operačný uvádzal, ako dôvod zákroku, ale z miesta niekto kričal, že ho prepadli. Vchodové dvere boli otvorené, vypáčené neboli, pred vchodovými dverami boli pokrčené koberčeky. Na poškodenom si nevšimol žiadne viditeľné zranenia. S poškodeným bola ťažšia komunikácia, nevedel uviesť či bol pod vplyvom alkoholu. Nevedel si to vysvetliť. Obžalovaný a svedok R. podľa neho nemali vypité. V predmetnej izbe boli skrine pootvárané. Nebol si istý, či zo skriň bolo niečo povyhadzované.

Svedok nstržm. Z.. Z. H., príslušník OO PZ Žiar nad Hronom na hlavnom pojednávaní uviedol, že v nočných hodinách po polnoci boli operačným dôstojníkom vyslaní do rodinného domu poškodeného. Svedok E. telefonicky oznámil, že v susednom dome malo dôjsť k vlámaniu. Prišli urýchlene na miesto, kde zistili, že bránička bola odomknutá. Pri vchodových dverách do rodinného domu si všimli, že tieto sú poškodené, niesli známky vylomenia. Vošli dnu, pred nimi bola malá chodba. Napravo bola ďalšia chodba, cez ktorú bolo priamo vidieť do izby. V izbe videl stáť obžalovaného, svedka R.. Poškodený na ich prítomnosť zareagoval tým, že sa rozbehol smerom k nim, poškodený mal problém s rečou, bola s ním problematická komunikácia. Postavil sa za nich, za ich chrbty a ešte spoza nich ukazoval smerom k obžalovanému a svedkovi R., hovoril niečo v tom zmysle, dobre, dobre a ukazoval na nich. Bolo zjavné, že poškodený je rád, že prišla hliadka, hneď zbehli do tej izby, vyzvali obžalovaného a svedka R., aby sa otočili chrbtom, vykonali všetky potrebné úkony, zadržali oboch na mieste z prečinu porušovania domovej slobody. Pri detailnejšom skúmaní na mieste zistili, že všetky skrine sú pootvárané, potom ako eskortovali kolegovia obžalovaného a svedka R. tak poškodený uviedol, že obžalovaný a svedok R. najskôr klopali na dvere, najskôr po dobrom, potom vyhrážkami, následne poškodenému vykopli dvere, svedok R. mal poškodeného držať na posteli pritlačeného a obžalovaný mal prechádzať skrine a hľadať peniaze, lebo obžalovaný a svedok R. mali pýtať od poškodeného peniaze. Na otázky prokurátora uviedol, že pred vchodovými dverami bol pokrkván koberec, nepamätal si s istotou, ale pravdepodobne sa svietilo v chodbe. V izbe kde sa nachádzal obžalovaný, svedok R. a poškodený sa nesvietilo. Svietil

na nich baterkami, keď obžalovaného a svedka R. zadržovali. Uvedená miestnosť je menšia takže všetci traja stáli pri sebe. Poškodený stál úplne vpravo pri posteli, svedok R. stál uprostred, obžalovaný stál v blízkosti skriň, teda naľavo z pohľadu ako sa dívali do tej miestnosti. Obžalovaného a svedka R. sa pýtali, čo tam robia, zhodne uviedli, že poškodený ich pozval požívať alkohol. Po odvedení obžalovaného a svedka R. prešli skoro celý dom, ani v jednej izbe nenašli fľašu s alkoholom a poháre. Pri obhliadke okolia rodinného domu našli otvorené dvere na miestnosti, ktorá je mimo rodinného domu, poškodený im pritom uviedol, že tieto dvere obvykle otvorené nebývajú. Usúdili, že obžalovaný a svedok R. hľadali či sa niečo nedá odcudziť, alebo vhodné nájsť v týchto priestoroch. Nevedel uviesť, či poškodený javil známky požitia alkoholu, lebo bola s ním všeobecne ťažká komunikácia. Nespomínal si presne informáciu, ktorú dostali, že majú ísť na zákrok, je možné, že to definovali, ako prepadnutie, pretože ich vyzývali k veľmi rýchlemu presunu. Krátko po nich prišla hliadka PMJ, z toho usúdil, že nadriadený vysielal viacej hliadok, čo nie je bežný postup, bežne sa vysielajú jedna z hliadok. Na otázky súdu uviedol, že po oznámení na miesto samé prišli o 2-3 minúty. Vie, že neskôr buď kriminalistický technik alebo vyšetrovateľ komunikoval s oznamovateľom vedľajšieho domu.

Svedok W.Š. E. sused poškodeného na hlavnom pojednávaní uviedol, že v kritickom čase neskoro večer sa zobudil na to, že susedovi poškodenému búchal niekto na dvere, skôr trieskal, sused má svetlo na fotobunku, ktoré svieti priamo k nemu do izby, tak sa na toto zobudil, následne videl, ako sused komunikuje s nejakými osobami pri jeho vchodových dverách, ale nechcel ich pustiť do vnútra. Potom bola veľká rana, vtedy sa dostali tie osoby, ktoré boli pri dverách dovnútra. Nasilu, čo videl cez svoje okno, odviekli suseda do predných miestností. Bola to jedna z osôb a druhá prehľadávala veci v jednej miestnosti v skrini. Na otázky prokurátora uviedol, že počul ako niektorá z osôb pri búchaní na dvere uvádzala „otvor“, H. otvor, alebo niečo podobné. Sám mal pocit, že poškodený dvere nechcel otvoriť. Sám videl bočnú stranu, ako je schodište do domu poškodeného. Pri vchodových dverách je mŕtvy uhol, ktorý nevidí. Vie, že poškodený tam má svetlo na fotobunku, teda ak je v tých miestach pred vchodom nejaký pohyb, tak sa svetlo hneď rozsvieti. Do vnútra domu poškodeného vidí cez miestnosť, ktorá je umiestnená hneď pri vchodových dverách. Uvedená miestnosť je izba, cez jej otvorené dvere videl na chodbu kde sa svietilo. Sám videl preto pri búchaní na vchodové dvere stáť poškodeného na osvetlenej chodbe. Keď počul ranu už vytáčal číslo polície, vošli dnu dvaja páchatelia, jeden chytil poškodeného, vykrútil mu ruku dozadu, odviekol ho cez chodbu, čo sám videl v miestnosti vpredu, do miestností, do ktorých sám už nevidí. Druhý vošiel do miestnosti, ktorú sám používa, ako detskú izbu, pričom uvedené dva domy majú rovnakú štruktúru, začal prehľadávať skriňu. V tom čase už zavolať políciu, táto bola na ceste. Potvrdil, že poškodený už mal aj predtým problémy s takýmito návštevníkmi, už dvakrát volal políciu. Od zobudenia sa po príchod polície ubehol čas 5 maximálne 10 minút, nevedel presne uviesť „naozaj netuším“. Potom, ako počul prasknutie dverí vošiel niekto do vnútra, kto to bol v tom čase nevedel uviesť, pretože dnu nebolo vidieť. Videl len, ako niekto vytočil poškodenému ruku za chrbát, tlačil ho smerom dopredu, sám videl len krátky úsek, ako niekto pretlačil takto poškodeného do miestnosti vpredu, druhý vošiel do tej miestnosti oproti nemu, videl ako otvoril skriňu a niečo tam hľadal. Nepamätal si či po vjdení do domu sa mu poškodený istý čas stratil z dohľadu. Keď vošla polícia do domu nevedel, kde konkrétne boli páchatelia. Určite však boli priamo na mieste. Na otázky obhajoby uviedol, že vykrútenie ruky spočívalo v tom, že chytil za jednu ruku a druhou tlačil dopredu. Videl to jednoznačne vlastnými očami, že to takto bolo. Nevedel rozoznať, či osoba, ktorá zatlačila poškodeného bola vyššia alebo nižšia. Vie však, že z páchatel'ov bol jeden vyšší a druhý nižší. Nebol na mieste po príchode polície. Potvrdil, že k poškodenému chodili isté typy ľudí, vie že pokradli mu zavaraniny, „alebo niečo také“. Vie, že v minulosti bol tiež fyzický útok na poškodeného, vtedy volal políciu. S obžalovaným sa nikdy nestretol. Na otázky súdu uviedol, že poškodený požíva alkohol, žije samotárky. V kritickom čase zadriemal, zaspával, „to ma prebudilo“. Okno, cez ktoré sa pozeral je vzdialené od domu poškodeného 5 až 6 metrov. Sám nepočul žiadne vzlyky, žiadne stony. Sám mal okno zavreté ani ho neotvoril. Políciu volal v momente, ako náhle zapraskali dvere. Aj cez zavreté okno počul, ako prasklo drevo, „proste rana“. Počul zvuk, ako keby sa odštiepilo drevo. Potom videl pohyb poškodeného, že proste niečo sa deje. Potvrdil, že má presne taký istý dom, ako poškodený. V miestnosti kde sa osoba pohybovala mal poškodený, ako uvádzal predtým uložené peniaze. Rozprával o tom poškodený, keď sa mu predtým stal takýto incident, tak spával v tejto miestnosti. V poslednej dobe ho tam už nevidela, takže sa pravdepodobne presťahoval do inej izby. Druhá osoba, ktorá tlačila poškodeného od tlačila do miestnosti vpredu na priečelie domu. Poškodený tam má pravdepodobne obývačku a spálňu. Neskôr keď sa stretol s poškodeným, tento nerozprával o predmetnom skutku. Nikdy sa spolu nerozprávali, len sa pozdravia, poškodený jedine poďakoval.

Tieto skutočnosti sú ďalej preukázané listinnými dôkazmi, zápisnicou o obhliadke miesta činu, fotodokumentáciou, hlásením o použití donucovacích prostriedkov, zápisníc o dychovej skúške.

Zo znaleckého psychologického posudku na poškodeného vyplýva, že aktuálna úroveň intelektových schopností poškodeného sa celkovo nachádza na dolnej hranici populačnej normy. Osobnosť menovaného je depravovaná dlhodobým konzumom alkoholických nápojov, ktorý je v centre jeho živného záujmu. Formát osobnosti je mimoriadne zúžený. V osobnostnej štruktúre absentujú empatické schopnosti aj vyššie city. Sféra záujmov a sociálnych kontaktov je zredukovaná na minimum. Myslenie menovaného je ťažkopádne, správanie je často odbrzdené, s ťažkosťami v dodržiavaní konvencií. V popredí záujmov sú egocentrické tendencie. Spôsob života je ľahkovážny, egoistický. Vyšetrením neboli zistené významné sklony k vedomému skresľovaniu výpovedí. K nevedomému stresovaniu však môže dochádzať v dôsledku zníženej kvality aj kvantity pamäťových schopností. Aktuálna kapacita krátkodobej pracovnej pamäti je deficitná. Dlhodobá zložka pamäti ako aj všeobecná orientácia sú zachované na relatívne dobrej úrovni. Informácie týkajúce sa predmetného skutku dokáže popísať dostatočne, detailne. Celková kvalita pamäťových funkcií je nevyvážená. Boli zistené ostrovčekovité výpadky pamäti. Je možné konštatovať, že poškodený je schopný zapamätať si podstatné skutočnosti prežitých udalostí a tie aj následne reprodukovať. Detaily udalostí môžu byť skreslené. Je schopný pochopiť základný význam vlastných zážitkov. Sklony k zamĺčovaniu významných skutočností zistené neboli. Neboli zistené tendencie ku konfabuláciám. Neboli zistené sklony ku zvýšenej sugestibilite, manipulovateľnosti ani ovplyvniteľnosti.

Pri vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd uzavrel, že vina obžalovaného bola jednoznačne a bez pochyby preukázaná. Bolo preukázané výpoveďou obžalovaného a svedka R., že v nočných hodinách po požití niekoľkých pív, sa rozhodli ísť za poškodeným, pričom bola nočná hodina. Obžalovaný podľa názoru súdu musel vedieť približne, koľko rokov má poškodený, keď sám tvrdil, že ho poznal 4 roky. Musel vedieť, že je už v dôchodkovom, vyššom veku. Keď poškodený ich odmietol vpustiť dovnútra z výpovedí obžalovaného, svedka R. a poškodeného vyplýva, že poškodený odmietol vpustiť obžalovaného a svedka R. dovnútra. Následne, ako to vyplýva z výpovedí obžalovaného a svedka R., sa pokúšali vchodové dvere vypáčiť, čo sa im však nepodarilo. Obžalovaný a svedok R. potvrdili, že vchodové dvere nakoniec vykopol, resp. vytlačil obžalovaný. Svedok R. tvrdil, že pri otvorení dvier obžalovaným bol zasiahnutý poškodený, ktorý pri tom spadol. Poškodený túto skutočnosť poprel. Podľa názoru súdu o pohybe obžalovaného, svedka R. a poškodeného v dome poškodeného jednoznačne vypovedal svedok E.. Výpovede obžalovaného, poškodeného a svedka R. sú o pohybe v dome poškodeného rozdielne. Podľa názoru súdu ide o však len o okolnosť prípadu, ktorá nemá vplyv na právnu kvalifikáciu. Tvrdenie obžalovaného, že sám bol len kradnúť nepoužil voči poškodenému žiadne násilie je irelevantné. Sám obžalovaný musel veľmi dobre vedieť, že svedok R. bez použitia násillia, alebo hrozby násillia nezabrání poškodenému, aby si aktívne bránil svoj majetok. Navyiac svedok E. potvrdil, že najskôr videl jedného páchatela - svedka R. tlačiť poškodeného a následne uvidel obžalovaného, ako vošiel do miestnosti oproti jeho domu, kde prehľadával skrine. Poškodený potvrdil, že obžalovaný chodil po izbách, nakoniec bol v izbe kde bol obžalovaný a svedok R.. Svedok R. naproti tomu tvrdil, že všetci traja boli stále v tej istej izbe. Sústavne videl obžalovaného a poškodeného. Príslušníci PZ, svedkovia Bc. Y. a Ing. H. potvrdili vylomenie vchodových dvier, obžalovaného, poškodeného a svedka R. našli v jednej miestnosti. Po ich príchode poškodený okamžite išiel za nich, akoby tam hľadal pomoc. Podľa názoru súdu je pravdepodobné, že aj obžalovaný použil násilie voči poškodenému pri vyvalení vchodových dvier, ktoré zasiahli poškodeného. Sám obžalovaný musel predpokladať, že s poškodeným, s ktorým predtým komunikovali bude stáť za vchodovými dverami. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný musel minimálne priamo vidieť, ako spolupáchatel svedok R. spacificoval poškodeného a tohto odtlačil do niektorej z miestností, pričom sám následne išiel do ďalšej miestnosti hľadať peniaze. Súd, preto obranu obžalovaného, že do domu poškodeného prišiel len kradnúť, pokladal za účelovú tendenčnú so snahou zmierniť miernu zavinenia a aj zmierniť právnu kvalifikáciu skutku. Konanie obžalovaného, ktorým spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchal na chránenej osobe, osobe vyššieho veku a spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného, čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, právne kvalifikoval, ako zločin lúpeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona. Podľa § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku.

Obžalovaný H. U. má základné vzdelanie, je nevyučení. Mestský úrad Detva v správe o povesti uviedol iba základné údaje o osobe s tým, že údaje o zamestnaní a priestupkoch nevedú a iné údaje o obžalovanom nie sú im známe. Doposiaľ bol 3 krát priestupkovo postihový, naposledy Okresným úradom odborom všeobecnej vnútornej správy v Žiari nad Hronom v roku 2013, pre priestupok proti verejnému poriadku, podľa § 48 Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom v rozkaznom konaní mu bola uložená sankcia, pokuta vo výške 30 eur. Doposiaľ bol 5 krát súdne trestaný.

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene z 26.3.1999 sp. zn. 5T 40/1999 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26.5.1999 sp. zn. 6To 342/1999 bol obžalovaný mladistvý H. U. odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona č. 140/61 Zb. v znení zmien a doplnkov k trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne. Pre jeho výkon bol podľa § 81 ods. 1 Tr. zákona č. 140/61 Zb. v znení zmien a doplnkov zaradený do NVÚ pre mladistvých. Uznesením Okresného súdu Martin z 29.3.2001 sp. zn. PP 7/2001 bol podľa § 61 ods. 1 Tr. zákona č. 140/61 Zb. v znení zmien a doplnkov podmienečne prepustený, pričom podľa § 63 ods. 1 Tr. zákona č. 140/61 Zb. v znení zmien a doplnkov bola určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov. Uznesenie Okresného súdu Martin z 29.04.2002 sp. zn. PP 7/2001 bolo podľa § 64 ods. 1 Tr. zákona č. 140/61 Zb. v znení zmien a doplnkov rozhodnuté, že vykoná zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov a 15 dní, ktorý mu uložil Okresný súd vo Zvolene rozsudkom z 26.3.1999 sp. zn. 5T 40/1999. Trest vykonal 21.3.2010.

Podľa § 121 ods. 2 Tr. zákona o tom, či sa odsúdenie mladistvého na trest odňatia slobody, na ktoré sa nevzťahuje ods. 1 zahladzuje, rozhodne súd prihládajúc na správanie mladistvého vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone tohto trestu. Ak bol trest podľa rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky zmiernený, súd takto postupuje potom, keď bol mladistvý po výkone zmierneného trestu prepustený na slobodu.

O zahladení odsúdenia vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 40/1999 nebolo rozhodnuté. Z vyhodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica (čl. 86) ktoré si vyžiadal prvostupňový súd vyplýva, že obžalovaný počas výkonu trestu odňatia slobody ústavný poriadok dodržiaval s problémami. Správanie a vystupovanie k príslušníkom ústavu mal na požadovanej úrovni, do konfliktov s inými odsúdenými neprichádzal. Príkazy a nariadenia plnil. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiaval. Počas výkonu trestu bol 3 x disciplinárne potrestaný. Disciplinárne odmenený nebol. Pracovne bol nezaradený zo zdravotných dôvodov bol vyradený z pracoviska Rieker, pokiaľ pracoval neboli zistené nedostatky. Do prospešných prác sa zapájal, hlavne pri generálnom upratovaní.

Pri posudzovaní predbežnej otázky v zmysle § 7 ods. 1 Tr. poriadku súd s poukazom na § 121 ods. 2 Tr. zákona predmetné odsúdenie zahladil.

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene z 1.3.2002 sp. zn. 4T 8/2002 bol obžalovaný mladistvý H. U. odsúdený pre trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 221 ods. 1 Tr. zákona č. 140/61 Zb. v znení zmien a doplnkov a iné pričom podľa § 37 Tr. zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu nakoľko mal za to, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 40/1999 zo dňa 26.3.1999 v trvaní 3 rokov je dostatočný.

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene z 12.10.2001 sp. zn. 3T 59/2001 bol obžalovaný H. U. odsúdený ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 Tr. zákona pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona č. 140/61 Zb. v znení zmien a doplnkov k trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne, pre jeho výkon bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zákona zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Trest vykonal 6.6.2009.

Trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hornom z 26.6.2013 sp. zn. 2T 82/2013 bol obvinený H. U. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 54 Tr. zákona k trestu povinnej práce vo výmere 100 hodín. Uznesením Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 14.5.2014 sp. zn. 2T 82/2013 bol podľa § 55 ods. 4 Tr. zákona premenený zvyšok nevykonaného trestu povinnej práce na trest odňatia slobody v trvaní 41,5 dňa, pre jeho výkon bol podľa § 55 ods. 4, § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24.9.2014 sp. zn. 3Tos 91/2014 bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť menovaného zamietnutá. Trest vykonal 24.10.2014.

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 15.1.2014 sp. zn. 2T 246/2013 bol obvinený H. U. odsúdený pre prečiny krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 3, § 41 ods. 1 Tr. zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, pre jeho výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal 12.9.2014.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd prihliadol k ustanoveniam § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 6 Tr. zákona, pričom poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona nezistil, ako príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zákona ustálil, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Nie je rozhodujúci časový úsek medzi predchádzajúcim odsúdeným a spáchaním nového zločinu.

Podľa § 11 ods. 1 Tr. zákona zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou 5 rokov.

Pri trestnom čine lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona č. 140/61 Zb. v znení zmien a doplnkov možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na 2 roky až 10 rokov.

Súd preto predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 12.10.2001 sp. zn. 3T 59/2001 pre trestný čin lúpeže podľa § 41 ods. 1, § 243 ods. 1 Tr. zákona č. 140/61 Zb. v znení zmien a doplnkov k trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne, v druhej nápravno-výchovnej skupine musel považovať za zločin.

Pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na 7 rokov až 12 rokov. Za použitia § 38 ods. 5 Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na 9 rokov 6 mesiacov až 12 rokov.

Podľa názoru súdu je obžalovanému nevyhnutné a potrebné uložiť s poukazom na § 46 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici takto upravenej trestnej sadzby v trvaní 10 rokov. Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd tohto pre jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.